

hvoortil jeg hører, ikke har kunnet tiltræde, og jeg skal derfor tillade mig at fraraade det, naar det ærede Mindretal har udtalt sig derom. Endringsforslaget under Nr. 74 er af mindre Betydning; det er et lille Tillæg til Positionens Nr. 63, som angaar Fineer til Parketguld. Sagen er nemlig den, at der fra svenske Fabrikker indføres Tavler til Parketguld af fine og simple Træsorter mellem hinanden, og det er nødvendigt, da disse sendes fra samme Fabrikker, at de komme i samme Læbning, efter som de ere apassede til hverandre; men nu er Løden for Arbejder af fint Træ langt højere end Lold for Arbejder af simpelt Træ, saa at det halvoeis bliver et Forbud mod Indførelsen deraf. — Endringsforslagene under Nr. 75—79 ere stillede af forskellige Mindretal. — Under Nr. 80 har Udvalget foreslaaet, at Vøjlys skulle være toldfrie; det staar i nær Forbindelse med Forslaget om, at Stearinlys skulle være toldfrie, Vøjlys indbringe 50 Rd. i Lold om Mæret, og Naaproduktet er jo indenlandsk. Hvad „Wthere“ angaar, da har Regjeringen foreslaaet, at de skulle fortoldes ligesom Spiritus; men Wther indeholder en større Alkoholmængde end Spiritus, den indeholder i det Mindste $\frac{1}{4}$ mere Alkohol end Spiritus, og paa Grund deraf finder Udvalget, at man i alt Fald bør foreslaa, at Wther skal fortoldes ligesom almindelig Spiritus af 100% styrke med Tillæg af $\frac{1}{4}$. Jeg bliver i dette Dieblif gjort opmærksom paa, at Wther ikke indeholder saa meget Alkohol, som jeg nævnte; men der bruges til Fabrikationen af Wther saa meget Spiritus, at der omtrent til 4 Dele Wther bruges 5 Dele Spiritus. Til § 8 har et Mindretal, hvortil jeg hører, stillet det Forslag, at det fremdeles skal være tilladt at give Vexler i Betaling for Lold efter de samme Regler, som hidtil have været gjældende, dog med den Indskrænkning, at det kun maa ske efter Overtoldbestyrelsens nærmere Forskrift i saa Henseende. Det var et Forslag, som ifjor var stillet af hele Udvalget, og da jeg den Gang var Medforlagsstiller af det og desuden erkjender Rigtigheden deraf, har jeg ikke villet stille mig fra de øvrige Forslagsstillere, uagtet jeg derved har havt det Uheld at komme i Mindretallet. Der er enkelte Loldsteder her i Landet, hvor Vexler bruges i temmelig stort Omfang som Betaling for Lold; det er omblettid kun korte Vexler, Vexler paa meget kort Sigt, indtil 14 Dage, og videre bør man heller ikke gaa. Paa en hel Del andre Loldsteder bruges Vexler af og til. Der er ikke efter Regjeringens egne Oplysninger sporet nogen Ueilighed eller Ulempe heraf, og der er albrig foraaarsaget noget Tab derved; hvorfor skal man da ophæve en saadan Begunstigelse, som vel ikke bruges i noget stort eller almindeligt Omfang, men dog paa enkelte Blade bruges i større Omfang, og som Mange sætte Pris paa? Naar det saafattes, at disse Vexler kun maa modtages efter

Overtoldbestyrelsens nærmere Forskrift derom, saa er der virkelig givet Regjeringen, Administrationen, enhver som helst Sikkerhed imod, at denne Udgang misbruges. — § 31 i Lovudkastet handler om Udførselsgodtgjørelse. For Diebliffet er det Tilfældet, at der i det Hele ikke er fastsat nogen Udførselsgodtgjørelse, men det er overladt til Administrationen at bestemme, hvormegen Udførselsgodtgjørelse der skal tilstaaes de forskjellige Artikler. Denne Regel følges i det Hele ogsaa i nærværende Lovudkast, og det er kun for et Par enkelte Artiklers Bedkommende, at der foreslaas, at der i selve Loven skal fastsættes en særlig Udførselsgodtgjørelse. Dette er Tilfældet med raffineret Sukker og Sirup. Hvad raffineret Sukker angaar, da kan Udvalget ikke Andet end finde det rigtigt, at Bestemmelsen derom optages i selve Loven, og dobbelt rigtigt er det, naar der nu bliver paalagt en Afgift paa indenlandsk Sukker. Smidlerid finder Udvalget, at det Lovforslag, der foreslaa ifjor, havde truffet rigtigere i dette Punkt end det Lovforslag, der nu foreligger. Ifjor var der nemlig foreslaaet, at det skulde være 4,97 $\frac{1}{10}$ p. pr. Rd., og i Aar har Regjeringen foreslaaet $5\frac{1}{10}$ p. pr. Rd. Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med en nærmere Udvikling heraf, og jeg kan i saa Henseende henvise til Betænkningen; men skal kun tilføie, at der selvfølgelig maa ske en Nedsættelse heri, da Kul-tolden er bleven ophævet, og dersom Forslaget om Indførselstolden paa Naasukker vedtages. Kultoldens Ophævelse er jo allerede vedtagen igaa, og jeg tillader mig at forudsætte, at ogsaa det andet Forslag vil blive vedtaget. Derefter ville Forslagene under Nr. 83 og 85 komme til Afstemning, men derimod ikke Forslagene under Nr. 84 og 86, thi disse ere altsaa bortfaldne. Under Nr. 87 har et Flertal foreslaaet, at Sirup ikke skal have nogen løbsteemt Udførselsgodtgjørelse. Ved Noefullertilvirkningen vil der komme en ny Art Sirup i Handelen, og det er vistnok hensigtsmæssigt, at Loldopsynet vinder Erfaring med Hensyn til Behandlingen af denne nye Slags Sirup navnlig med Hensyn til de forskellige Blandinger, hvori den kan bringes til Nærsvup, og som følge deraf er det vistnok hensigtsmæssigt at lade Administrationen indtil videre have frie Hænder i saa Henseende. Derved vil Sirup være undergivet de samme Regler som alle mulige andre Artikler, og som den for Diebliffet er undergivet; der sker ikke nogen Ugunst for denne Artikel, men det bliver for dens Bedkommende staaende indtil videre, som det nu er. — §§ 39—46 i Udkastet handle om Skibsafgifterne. Ifjor vare disse Afgifter, som det høie Thing vil erindre, Gjenstand for et sæveget Lovforslag, og heri Thinget blev det vedtaget, at Skibsafgifterne skulde bortfalde undtagen for de upriviligerede States Skibe. Jeg skal ikke trætte Thinget med en Gjentagelse af de Grunde, som dengang bleve anførte derfor; denne Beslutning blev fattet med et aldeles overveiende Flertal, og